ANUL IX No. 2489 — EDIŢIA A TREIA — JOUI 21 MARTIE 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREÎ LUNÎ
şi se plătesc tot-d'auna înainte:
În Bucureştî la Casa administraţieî
În Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase lunî . 15 " " " 25 "
Treî lunî . 8 " " " 13 "
Un număr în streinătate 30 banî
MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevěrul

Să te fereştî Române de cuib străin în casă
V. Alecsandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În Bucureştî şi Judeţe se primesc numaî la Administraţie
În Streinătate, direct la administraţie şi la toate oficiele de publicitate
Anunciurî la pag. IV . . . 0,30 b. linia
" " " III . . . 2,— leî "
" " " II . . . 3,— " "
Inserţiile şi Reclamele 3 leî rîndul.
Un număr vechiŭ 30 Banî

ADMINISTRAŢIA
PASAG. BĂNCEÎ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAG. BĂNCEÎ NAŢIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Fleva, Poni şi Budişteanu

Când am vězut, în compunerea ultimuluî minister liberal figurând numele luî N. Fleva, al luî P. Poni şi al generaluluî Budişteanu, mi-am zis că aceştî treî bărbaţî vor da cabinetuluî prestigiul necesar.

Cunoaştem cu toţiî astă-zî soarta tribunuluî, care şi-a atras ura oculteî colectiviste, pentru că a îndrăznit a prezenta consiliuluî de miniştri un proect de lege care tindea a se acorda tuturor comunelor o descentralizare destul de însemnată. El a fost silit să plece din cabinet, şi a fundat un ziar în fruntea căruia sunt scrise următoarele cuvinte: — *Director politic Nicolae Fleva.*

Pentru un bărbat care aspiră, cu oare-care nerăbdare, la un fotoliŭ ministerial, profesiunea de ziarist este foarte ingrată. Directorul este responsabil de tot ce se scrie în ziar şi maî ales în momentele de crâncenă luptă şi de legitimă indignare.

Ziarul reflectează tendinţele politice ale directoruluî, tendinţî pe care el e silit adesea orî să le renege, odată ajuns pe banca ministerială.

Staŭ pe gîndurî, caut combinaţia ministerială în care ar putea intra N. Fleva, şi mărturisesc că nu am găsit nicî una. Tribunul îmî zicea nu de mult, în redacţia *Adevăruluî*, că el este un bărbat politic iar nicî de cum un ziarist; — tare îmî e teamă că va remânea ziarist.

Chiar în combinaţia Stătescu-Carp, de care se vorbeşte de cîte-va zile, cu multă persistenţă, N. Fleva nu ar putea intra. P. Carp, în ziua plecăreî luî N. Fleva din minister, a zis intimilor săî: — *Sturdza a făcut o* **mare** *greşală când a luat pe Fleva în minister, dar a comis o* **colosală** *greşală, când l'a gonit.*

Mediteze tribunul plin de iluziunî asupra acestor din urmă cuvinte eşite din gura unuî bărbat, care nu spune de cât ceea-ce voeşte a spune.

* * *

P. Poni a primit să facă parte din ministerul conservator prezidat de defunctul general Florescu cu condiţia de a trece prin Corpurile Legiuitoare o reformă radicală a învăţămintelor primar, secundar şi superior. Acel proiect de lege satisfăcea maî multe revendicărî democratice; — cabinetul Florescu a căzut şi cu dênsul şi ministrul instrucţiuneî publice.

Astă-zî P. Poni face parte dintr'un minister pretins liberal, şi proectul de reformă a întreguluî învăţămînt nu maî prezintă nicî o tendinţă democratică; din contră el are apucăturî foarte pronunţate de reacţionarizm.

Explice-şî cine va putea—eŭ unul renunţ la această sarcină—pe P. Poni prezentând sub un minister conservator un proect de reformă a întreguluî învăţămênt, mult maî înaintat de cât acel pe care acelaşî P. Poni îl prezintă astă-zî sub un guvern aşa zis liberal.

P. Poni a desfiinţat internatul de la liceul model din Iaşî, şi N. T. Popp şi Ciocazan combătând această măsură arbitrară, aŭ amintit ministruluî că el este principalul acţionar în întreprinderea eşeană: *Institutele-Unite.*

In loc de a răspunde cu argumente deputaţilor N. T. Popp şi Ciocazan, ministrul instrucţiuneî publice i-a insultat în modul cel maî trivial. Pentru ce?—fiind-că el se simte cu musca pe căciulă, şi ştie că tot Iaşul cunoaşte interesul care îl leagă de *Institutele-Unite.*

* * *

Să vin acum la generalul Budişteanu care, eram convins că, venind în capul ministeruluî de rězboiŭ, va fi un părinte pentru ofiţerimea cu grade inferioare. Ajuns ministru, el nu a voit să vază starea de neîntreruptă nevoie în care se svârcolesc sub-locotenenţiî, locotenenţiî şi căpitaniî; — el nu a voit să auză ţipetele de durere ale soldaţilor schingiuiţî de caporalî şi de sergenţî.

Generalul Budişteanu este azî un vitreg pentru ofiţeriî inferiorî şi pentru soldaţî, rezervând toate favorurile sale pentru gradele superioare. El a înscris în budgetul ministeruluî sěŭ sume destul de marî pentru creiarea a opt generalî, fără nicî o utilitate, dar cu retribuţiunî grase. Aceştî nouî generalî vor fi aleşî dintre favoriţiî ministruluî.

Purtarea generaluluî Budişteanu, pentru care aveam o deosebită stimă, m'a întristat fiind-că am pierdut o iluzie.

* * *

Uşa orî-căruî minister este pentru vecie închisă luî N. Fleva. — Ca deputat, ca ziarist, dacă se va hotărâ a intra în măreţul şi largul câmp al revendicărilor democratice, el **poate aduce însemnate serviciî claselor dezmoştenite.**

Cât despre Poni şi Budişteanu, eî vor părăsi portofoliile lor fără să fi făcut ceva util şi stabil. **Mijlocul bolnăvicios, în care trăiesc astăzî, a avut asupra lor cea maî funestă influenţă.**

Alex. V. Beldimanŭ.

SATIRA ZILEI

Un vechiŭ obiceiŭ

Poliţia are obiceiul ca de Paşte să puie la răcoare pe pungaşî şi ceî-l'alţî indivizî recunoscuţî ca periculoşî pentru ordinea şi siguranţa publică. Pentru anul acesta noî recomandăm D-luî prefect al poliţieî pe următoarele persoane carî ar merita să fie adăpostite de sfintele sărbătorî:

1) Individul Paul Stătescu, de profesie căpitan în retragere, care cîte odată face pe peştele iar altă dată pe protectorul primadonelor fără glas.

2) Individul Dimitrie Sturdza, care a fost prins cu bilete false de liber parcurs pe drumul de fier, în tramvaiurî, tramcare, etc. Acesta maî are la activul săŭ şi furarea unor dosare de la ministerul de externe.

3) Individul Mişu Ferikide, care în calitate de vice-preşedinte al Camereî, este obicînuit să sfeterisească dosarele.

Şi aşa maî încolo.

Sperăm că Puiu Alexandrescu îşî va face datoria.

Vax.

POLITICIAN

Intr'un interview, care a fost făcut Domnuluî Carp de către un confrate din provincie, citim că fostul ministru al domeniilor şi şeful junimiştilor, ar fi spus următoarele:

«Nu există o cestiune romînească în Transilvania, fiind-că pentru a exista realmente o cestiune de o asemenea natură, *trebuiesc martirî, trebuiesc miî de morţî.* Există azî o chestiune armeană, nu există una transilvăneană».

Aceste spuse ale D-luî Carp, ajung pentru a demonstra orî şi cuî că nicî Domnia-sa nu este alt-ceva de cît un politician modern romîn, din vechia şcoală germană.

Pentru dînsul chestiunea romînă are numaî atuncî loc, cînd sînt «martirî şi miî de morţî». El nu 'şî spune că martiriî şi morţiî sînt o urmare a uneî marî crize sociale şi politice şi că în unele cazurî eî pot să existe foarte bine fără ca să fie în realitate vre-o criză.

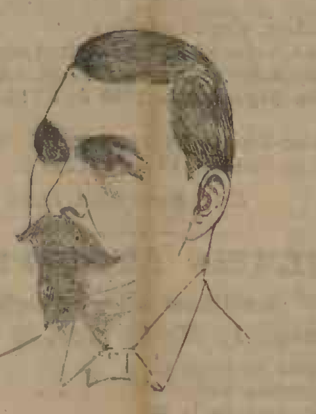
Că în Ungaria există o chestie romînească, e un fapt pe care nicî Unguriî nu 'l neagă; că urmînd în politica lor pe liberaliî noştri, Romîniî de dincolo aŭ făcut o mare greşală, e lucru recunoscut astăzî de toţî; dar şi faptul că Ungaria ar fi slăbită prin chestiunea romînească, chiar în cazul cînd străinătatea n'ar putea să afle nimic despre dînsa, nu se poate pune la îndoială.

Nu, Domnule Carp, cînd vor fi martirî şi miî de morţî, atuncî cel din urmă ceas a sunat pentru Ungurî; atuncî Romîniî 'şi-aŭ făcut singurî dreptate şi nu maî aŭ nevoie de ajutorul D-tale.

Nec.

ACTUALITAŢI

Petkoff

Prieten de ideî şi de acţiune al luî Stambuloff, faimosul prim-ministru al Bulgarieî,—Petkoff a avut nenorocirea să vadă pe amicul şi şeful săŭ căzînd sub pumnalele asasinilor.

Petkoff a fost, sub regimul stambulovist, primar al Sofieî.

Actualmente e şeful stambuloviştilor şi se bucură de reputaţiunea unuî inteligent şi cult om politic bulgar.

El este proprietarul ziaruluî *Svoboda.*

Rcg.

REFECURI

Un individ obraznic care se intitulează ministru, ne dă prin *Monitorul Oficial* următorul *Comunicat*:

Un ziar care se numeşte *Adevărul* dă ştirea că generalul Algiu ar fi spus că ar fi întrebuinţat pe D. Apostol Mărgărit ca agent secret al poliţieî.

Se dă cea maî formală dezminţire acestuî neadevăr.

Intrebăm pe individul obraznic care se intitulează ministru dacă această dezminţire ne priveşte pe noî saŭ pe generalul Algiu, dacă, adică, noî sîntem aceî carî am pus în gura generaluluî cuvinte pe carî nu le-a pronunţat, saŭ dacă generalul a spus un neadevăr?

Ar fi fost bine ca individul obraznic care se intitulează ministru să nu fi făcut pe prostul, căcî e destul de prost şi fără să-şî dea osteneala. Şi tot asemenea ar fi fost bine ca acel *Comunicat,* fără să fie maî puţin mitocănesc, să fie maî desluşit.

Generalul Algiu trăieşte, din fericire n'a murit, dînsul a făcut mărturisirea pe care am înregistrat-o faţă cu maî mulţî martorî în cofetăria Capşa, şi aceî martorî pot vorbi.

Prin urmare, la *Comunicatul* din *Monitor,* răspundem prin următorul *Comunicat* al nostru:

Un individ, obraznic care se intitulează ministru dă ştirea că generalul Algiu n'ar fi spus că a întrebuinţat pe Apostol Margarit ca agent secret al poliţieî.

Se dă cea maî formală dezminţire acestuî neadevar.

Ciocănaş.

BUNĂ CREDINŢĂ

In contra Adevěruluî *s'a constituit un sindicat de ziare ostile. Acest sindicat şi-a luat nobila sarcină de a ne discredita şi a ne distruge; ceva încă şi maî straniu, din acest sindicat fac parte ziare carî ele înşile sînt cu totul compromise şi distruse.*

Principalul cal de bătaie al sindicatuluî este: Adevěrul *publică numaî ştirî fanteziste,* Adevěrul *induce pe cititoriî săî în eroare numaî cu scopul de a-şî mări tiragiul.*

E nostim că aceste acuzaţiunî ni le aruncă în spete tocmaî acele ziare carî zilnic — nu zicem «inventează» — dar zilnic daŭ ştirî pe carî nu le pot justifica.

Răutatea şi duşmănia sindicaţilor produc curioase fenomene de rea credinţă şi alte mizeriî morale. Iată un caz:

Zilele din urmă, Lumea Nouă *a fost chemată înaintea juraţilor, fiind-că inserase o calomnie în potriva unuî funcţionar superior de la telegrafe şi poşte, D. Argintoianu. Inaintea Curţeî redacţiunea a desemnat ca autor pe un telegrafist care a fost condamnat.*

Alaltă-erî, un Domn Protopopescu a fost judecat la juraţî fiind-că inserase în Adevěrul *o serie de calomniî în potriva D-luî Tache Constantinescu. Şi D. Protopopescu a fost condamnat.*

Eî bine, în primul caz, noî am înregistrat condamnarea telegrafistuluî fără un cuvînt ostil Lumeî Nouă. *Dar în al douilea caz, de şi* Adevěrul *nu fusese chemat înaintea juraţilor,* Lumea Nouă *publică un antrefileŭ sub titlul:* Reportajul „Adevěruluî" la juraţî, *antrefileŭ plin de afirmărî false şi de toate răutăţile, plin de atîtea meschinăriî şi de atîtea insulte triviale.*

Lăsăm pe nenorociţî să-şî facă trista lor meserie, dar nu putem lăsa nerelevată afirmarea că D. Protopopescu, cel condamnat de juraţî, este reporterul Adevěruluî *şi un fost agent al siguranţeî.*

Dăm cea maî formală dezminţire că acest domn este saŭ a fost reporter al Adevěruluî. *In ce priveşte cea-l'altă afirmare, cum că D. Protopopescu a exercitat profesiunea de agent al siguranţeî, trebuie să punem temeiŭ pe dînsa: In adevăr, pe cît ştim, D. Protopopescu este socialist şi dintre partizaniî D-luî Nădejde.*

Dragoş

De dorul mărcilor

Cu ocaziunea a 70-eî aniversărî a naştereî veteranuluî social-democraţieî germane Wilhelm Liebknecht, Nădejde nu se putea lipsi ca să arate străinătăţeî care-î trimite mărcî, *că maî există socialism în Romînia, cu toate că el l-a mîncat, întocmaî ca ţiganul biserica. Telegrama trimisă luî Liebknecht m'a pus pe gîndurî. Ea sună în chipul următor:*

Veteranuluî nostru, îî exprimă din inimă la a 70-a aniversare a naştereî sale, o urare de fericire, tovarăşiî **internaţionalî** din Bucureştî.

Către socialiştiî din străinătate, oamenî din jurul luî Nădeje şi el însuşî, îşî exprimă sentimentele lor, internaţionale *şi bine fac, de oare ce socialismul este internaţional.*

Pînă aicî este perfect. Cum însă rimează internaţionalismul acestor oamenî faţă de străinătatea socialistă, *cu purtarea lor în propagande zilnică, când cer expulzarea acelora carî aŭ îndrăznit să facă o disidenţă socialistă la Iaşî? Cum se potriveşte internaţionalismul celor de la gazeta Mitropolituluî, cu incalificabila lor purtare faţă de membriî Clubuluî socialist* Lumina, *pe carî î-a denunţat ca* escrocî şi abuzătorî de încredere, *pentru ca parchetul să-şî bage nasul în registrele acestuî grup, să-î cunoască membriî şi apoî să-î dea pe mîna poliţieî pentru a-î expulza saŭ persecuta?*

Dacă din denunţarea infamă a luî Nădejde ar rezulta vre-o expulzare pentru vre unul din membriî cerculuî Lumina, *cum am trebuî să calificăm noî acest fapt, noî carî privim de departe la ultimă zvîrcolire a partiduluî socialist?*

Cînd Nădejde şi oameniî din jurul luî aŭ ajuns şi clericalî şi simplî denunţătorî ordinarî aî adversarilor lor, fie personalî fie de ideî, nu-î o batjocură a se maî numi socialiştî *şi încă şi* internaţionaliştî?

Eŭ unul, nu găsesc alt motiv aceşteî depeşe, de cît dorinţa de-a maî excroca socializmuluî german vre-o mie de mărcî, sub cuvînt de propagandă socialistă — pe cînd totul se reduce la tărăgănirea morţeî uneî foî care a compromis socialismul şi la întreţinerea a câtor-va haimanale, carî 'şi-aŭ făcut profesiune din socialism.

Const. Mille

Un dispensar pentru copiî

Ce este un dispensar.—Dispensariî. La noî.

Maî multe Doamne, constituite în societate de bine-facere pentru copiiî sărmanî, aŭ luat generoasa iniţiativă de a fonda în Bucureştî un dispensar pentru copiî, după modelul celor existente în streinătate,—maî cu seamă în Franţa.

Ce este un dispensar

Dar ce este un dispensar? Care e scopul aceşteî instituţiunî? Fondatorul primuluî dispensar pentru copiî a plecat de la un punct de vedere şi filantropic şi practic. El a observat că nicî într'un oraş serviciile spitaliceştî destinate copiilor nu sunt destul de încăpătoare pentru a adăposti toţî copiiî bolnavî pentru carî se solicita admiterea în spitale. Pe de altă parte mulţî din aceştî copiî sînt într'o stare care nu reclamă o ospitalitate continuă, dar care cere un tratament regalat şi cîte odată complicat. Ospitalizarea tuturor acestor candidaţî la un pat, chiar dacă serviciile de spital pentru acest scop ar fi suficiente, ar prezinta inconveniente multiple, atît pentru administraţiunile spitaliceştî, carî ar cheltui sume disproporţionate, precum şi pentru miciî bolnavî carî ar fi expuşî la contagiunî multiple, şi carî, fără necesitate şi fără avantagiî pentru eî, ar fi sustraşî îngrijirilor familieî. La consultaţiunile externe ale spitalelor aglomeraţiunea bolnavilor e foarte mare, şi or-care ar fi zelul şi activitatea personaluluî care le dă, prin natura lucrurilor, îngrijirile ce se daŭ acolo sunt insuficiente şi incomplecte.

Foloase

Pe lîngă acestea un dispensar ar fi de mare ajutor pentru pruncii bolnavî carî nu pot fi primiţî în spital însoţiţî fiind de mamele lor, de cît în număr foarte limitat, şi carî din acea cauză, de atîtea orî rămîn neîngrijiţî. Asemenea cîţî copiî eşiţî din spital, nefiind încă complect vindecaţî, văd boalele lor trecînd la cronicitate prin faptul că odată eşiţî din spital nu îşî continuă îngrijirile acasă.

Cîte serviciî nu ar putea aduce un dispensar la aceste categoriî de bolnavî saŭ convalescenţî?

Pe lîngă toate aceste consideraţiunî, un dispensar ar avea şi nepreţuitul avantagiŭ de a răspîndi în clientela sa restrînsă oare-carî noţiunî de hygienă, noţiunî atît de importante pentru sănătatea copiilor şi atît de ignorate de o parte din populaţiunea noastră.

Dispensariî

Aceste sînt consideraţiunile carî aŭ determinat pe doctorul Gibert din Hâvre a fonda cu ajutorul moral şi material al unor particularî generoşî, primul dispensar de copiî care a funcţionat în Franţa. Rezultatele luî aŭ fost atît de folositoare, în cît de atuncî multe altele aŭ fost fondate în diferite oraşe. In Paris pînă astă-zî s'aŭ înfiinţat maî mult de zece dispensariî, spre marea satisfacţiune a populaţiuneî sărace. In aceste dispensariî, miciî bolnavî primesc pe lîngă consultaţiunî şi medicamente în mod gratuit şi în genere tot ce poate folosi sănătăţeî lor, precum băî medicamentoase, lapte sterilizat pentru pruncî crescuţî prin alăptare artificială, electrizaţiunî, masagiu, etc.

La noî

In oraşele noastre, unde mortalitatea infantilă este atît de considerabilă, unde lipsesc multe alte instituţiunî necesare pentru protecţiunea sănătăţeî copiilor, instituţiunî carî funcţionează şi prosperă în ţările occidentale, dispensariile pentru copiiî bolnavî ar putea aduce cele maî însemnate serviciî populaţiuneî sărace.

Credem că generoasa iniţiativă luată de cîte-va doamne din Bucureştî pentru fondarea unuî dispensar în oraşul nostru nu poate de cît să fie lăudată. Acest dispensar se află instalat în localul Policliniceî, strada Armenească 26. Bolnaviî vor primi acolo în mod gratuit consultaţiunî, medicamente, lapte sterilizat, etc.

Pentru a exista însă şi a-şî dezvolta sfera de activitate, acest dispensar are nevoie de sprijin şi ajutor. Sperăm ca acest ajutor nu-î va lipsi şi că ce s'a putut face în alte ţărî, se va putea face şi în ţara noastră.

Disp.

IMPRESIUNI & PALAVRE

Toneanu Comisar

Credeam că este o glumă de prost gust, cînd am citit prin ziare că Toneanu a fost numit comisar de poliție și atașat la serviciul palatului de justiție.

Eri însă m'am convins de trista realitate cînd m'am lovit nas în nas cu noul comisar.

— Va-să zică e adevărat?

— Cum vezi — a-de-vă-rat din cap și pînă în picioare. Don Comisar Toneanu, la ordinele D-v.

Și talentatul artist, ca altă dată în rolul luĭ Scapin, 'șĭ-a scos cu multă ceremonie geobenul săŭ.

— Eĭ cum?

— Cum! uĭte! Și Toneanu îmĭ făcu gestul care însemnează că burta nu se hrănește numaĭ cu artă și că în lipsă de mijloace a trebuit să se facă și comisar.

Eŭ unul, hotărîrea luĭ Toneanu, 'mĭ-o explic și alt-fel: ea însemnează o strașnică pălmuire societăței noastre pretinse culte, care însă nu se crede datoare să aibă un Teatru Național, și nu se simte înjosită cînd artiștĭ talentațĭ ca Toneanu, *societarĭ aĭ Teatruluĭ Național* se fac comisarĭ. Rămîne acum ca pe Notara să-l vedem țal-chelner, pe Aristița Romanescu dînd lecțiĭ de biciclete, iar pe Sarandina casieriță la *Union*.

Și dacă publicul nu este în stare de a-șĭ plăti luxul unuĭ teatru național, cum oare nu se găsește un guvern destul de cult, ca să pună la adăpostul mizerieĭ pe aceĭa carĭ se jertfesc pentru artă?

Toneanu, dacă ar fi urmat Universitatea, ar fi azĭ avocat saŭ magistrat, sub-prefect cel puțin. Azĭ, după ce șĭ-a cîștigat un loc în arta noastră dramatică, în plină dezvoltare a talentuluĭ săŭ, devine simplu comisar, care are drept însărcinare să gonească bețiviĭ afară din *Palatul de Justiție*, să dea goană samsarilor și să bea la amicul Mihalcea, cu cîte o bere pe toțĭ cunoscuțiĭ.

O singură mîngîĭere îmĭ rămîne. Toneanu nu va sta mult timp departe de teatru. E ca și calul militar, care cînd aude goarna, aleargă în front. Va reveni din noŭ la teatru și de astă-dată cu o mulțime de tipurĭ studiate din marele templu al Dreptățeĭ în care adese-orĭ se împarte atît de strîmb justiția.

Pînă atuncĭ, don comisar Toneanu, nu poftițĭ o bere de la admiratorul D-voastră?

Chițibuș.

Reformele în Asia

LONDRA, 18 Martie. — *Camera Comunelor*. D. Bowles face o propunere zicînd că e de datoria guvernuluĭ de a face demersurĭ pentru ca angajamentele carĭ rezultă din contractele cu Turcia să fie îndeplinite.

D. Curzon combate această propunere și zice că Turcia nu 'șĭ-a îndeplinit angajamentele în privința convențiuneĭ Cipruluĭ și introducerea reformelor în provinciile asiatice; decĭ Englitera este dispensată de a apăra aceste provinciĭ. Totușĭ Englitera nu s'a descărcat de cele-l'alte angajamente ale sale față de Turcia.

Discursul Domnuluĭ Bourgeois

PARIS, 19 Martie. — *Senat.* — Afluență mare. D. Bardoux interpelează guvernul asupra afacerilor din China, Madagascar și Egipt.

D. Bourgeois răspunde că noul împrumut chinez s'a acordat stabilimentelor engleze și germane, pentru că acestea aŭ oferit condițiunĭ maĭ favorabile de cît cele franțuzeștĭ și rusești.

China s'a angajat în cazul cînd ar deschide Tche-Kiangul navigațiuneĭ, să acorde Franciei un drum de fier care să plece din Langson și să pătrundă în China.

Abordînd chestiunea Madagascaruluĭ, D. Bourgeois zice că guvernul a notificat la 11 Februarie tutulor puterilor luarea în posesiune a Madagascaruluĭ; cea maĭ mare parte din ele aŭ adresat guvernuluĭ un răspuns de primire fără rezerve. Vom face cunoscut puterilor consecințele carĭ vor rezulta din starea de lucrurĭ creată de guvernul frances, adaogă D-nul Bourgeois, căcĭ nĭ s'a părut că sacrificiile considerabile făcute de Francia, eraŭ de natură a justifica acte și maĭ definitive de cît simpla menținere a protectoratuluĭ.

Intru cît privește Egiptul, guvernul a fost informat pe neașteptate de expediția din Dongola. Președintele consiliuluĭ reamintește că D. Berthelot a explicat deja Camereĭ, la 19 Martie, ideile guvernuluĭ în această privință și declară că motivele date de el atuncia aŭ făcut pe guvernul francez sa ceară informațiunĭ asupra acesteĭ întreprinderĭ și să dea instrucțiunĭ comisaruluĭ săŭ. Majoritatea comisiuneĭ datorieĭ neprimind teoria guvernuluĭ, comisarul rus și cel francez s'aŭ retras. Dificultatea nu maĭ putea fi rezolvată de cît pe cale diplomatică și vederile Franciei s'aŭ comunicat Englitereĭ. Guvernul continuă negociările și o va face cu înțelepciune și tărie.

Nicĭ o dată înțelegerea dintre Franța și Rusia n'a fost maĭ desăvîrșită și maĭ cordială. D. Bourgeois zice că este fericit să se dea jos de pe tribună după această asigurare și roagă Senatul să dea guvernuluĭ autoritatea necesară pentru a urmări negociările angajate. (Aplauze).

După o replică a D-luĭ Bardoux, D. Bourgeois adaogă că guvernul n'a părăsit nimic, în ceea ce privește Egiptul, din teza formulată la Cameră de D. Berthelot; dar în punctul unde sînt negociările, n'are nimic de adăugat. (Mișcărĭ diverse). Incidentul s'a închis.

CRONICA

Sfințĭ și pravoslavnicĭ

In săptămîna patimilor creștiniĭ aŭ obiceĭul să se ducă la biserică. Atuncĭa fie-care pravoslavnic se închină la sfîntul luĭ și se roagă să-l ajute sfîntul ca să-i-se îndeplinească dorințele.

Pentru că-ĭ știŭ foarte curioșĭ pe cititoriĭ *Adevĕruluĭ*, le voiŭ destăĭnui astă-zĭ pe sfințiĭ carĭ aŭ cliențĭ printre creștiniĭ noștri ceĭ maĭ pravoslavnicĭ.

In fruntea turmeĭ merge tot-d'a-una...., Mitică Scuza, care se închină sfinteĭ *Umilințe*, cerîndu-ĭ de o cam dată pentru lucrarea luĭ Bianu un premiŭ academic la fel cu cel acordat luĭ Brote pentru aceĭașĭ lucrare.

Nădejde, care e și el în fruntea uneĭ turme, vine, firește, al douilea la rînd și se închină la sfîntul Agap Vărzaru că doar ĭ-o maĭ da Dumnezeĭea gînd bun și dare de mînă Mitropolituluĭ Ghenadie.

D. Stoĭcescu se închină la sfînta Martiră Gliceria, căcĭ e convins că a inventat glicerina, cosmeticul, pomada și alte alifiĭ.

Ghenadie al Dunăreĭ de jos bate mătăniĭ la Martira Lina Magazia, dar nu-ĭ cere nimic, căcĭ ea are obiceĭŭ să ĭa maĭ mult de cît să dea.

D. Palladi se roagă de sfîntul Ignatie.

D. Stolojan se închină la sfînta Vlasia, dar nu uĭtă să dea și o lumînare sfinteĭ Naftalina.

Ghenadie adoră sfînta Cristelniță.

Dar lista e mare.

Bac.

Buletin comercial

18 Martie 1896.

Prevederĭ înșelate

Recolte rele saŭ sub mediele normale în Indiĭ, Australia și Argentinia, stokurĭ neînsemnate pe toate piețele din Anglia și din Continent, expedițiunĭ reduse, ofertele limitate, eraŭ toate împrejurărĭ carĭ militaŭ în favoarea uneĭ urcărĭ, și totușĭ scăderea s'a produs.

Prevedeam o slăbire la deschiderea navigațiunilor, cînd expedițiunile înmulțindu-se, ofertele maĭ numeroase puteaŭ apăsa asupra prețurilor; dar nu o așteptam nicĭ atît de timpurie și maĭ puțin atît de pronunțată.

Cauzele scădereĭ

Cauza acesteĭ scăderĭ se atribuĭe timpuluĭ favorabil semănăturilor de toamnă, abondențeĭ recolteĭ de cartofi, eftinătățeĭ prețurilor cu care se desfac (din care cauză, consumul făĭneĭ a scăzut la un minimum, ce nu s'a constatat de mult timp, dar în special lipseĭ de orĭ-ce spirit de speculațiune.

Europa în general pare mulțumită de starea actuală a semănăturilor de toamnă; însă în unele părțĭ, plantele sunt atît de dezvoltate pentru stagiune, în cît o schimbare a temperatureĭ ar produce daune simțitoare.

Recolta în America

In America din contră, condițiunile recolteĭ sînt maĭ puțin satisfăcătoare.

Treeratul în Argentina fiind aproape terminat, s'a putut constata, că producțiunea anuluĭ curent va fi 30/40 % inferioară celeĭ din anul trecut.

Expedițiunile totale, de și acum ceva maĭ însemnate, sînt de abĭa suficiente față cu cerințele consumuluĭ, ĭar nu pentru a spori stokurile, carĭ pretutindenĭ în Europa sînt foarte reduse.

Tendința pe viitor se va regula după mersul timpuluĭ și maĭ ales după atitudinea ce va lua tîrgurile americane, carĭ astăzĭ singure conduc piața Europeĭ.

Este probabil că prețurile actuale se vor menține cu micĭ variațiunĭ; ĭar o scădere maĭ însemnată, momentan nu este de prevăzut.

Grîul

Tîrgul nostru e fără animațiune de la deschiderea navigațiuneĭ cu prețurĭ în scădere de circa 0 50/60 centime de hectolitru și cu transacțiunĭ limitate.

Afacerile sînt foarte dificile, vînzătoriĭ nehotărîndu-se a se conforma piețeĭ și a face concesiunile ce li se cer.

Se cumpără strictul necesar pentru acoperirea vînzărilor făcute, ĭar speculațiunea lipsind, operațiunile „a livrer“, pe termine depărtate, sînt aproape imposibile, exceptat pe prețurĭ și maĭ scăzute.

Cotăm:

Grîŭ lb. 59/60	cu 2/3 %	corpurĭ	Leĭ	9 25/50
„ „ 57/58	„ 5/6 %	„	„	8 50/75
„ „ 56/57	„ 8 10%	„	„	8 15/25

Secara

Calma, pe prețurĭ susținute.

Marfă comună obține ex-vagon:

Leĭ 825/835.

St. Hélène lb. 56/58 Leĭ 6.40/60 ex-șlep.

Orzul

Calm, cu cerere restrînsă, oferte maĭ abondente din partea Americeĭ.

Marfă comună lb. 41/43 ex-vagon.

Leĭ 790/820 după calitate.

Porumbul comun

Calm, fără cerere și cu tendință slabă. Ofertele din America și din Argentina se înmulțesc.

Marfă comună ex-vagon fs. 660/680 libre 58/59 șlep fcs. 5.15/25.

Porumbul roșu saŭ colorat

E maĭ neglijeat, prețurile variĭnd după față, calitate și condițiune de la fr. 850/1100.

Cinquantin

E puțin cerut.

Comun fcs. 850/75 Vagonul

Maĭ bun „ 900/925.

Navlurĭ

In scădere, șlepurĭ oferite:

Cetate-Calafat k. 1000/1200 fr. 1.40/50.

Bistretz-Rahova k. 1000/1200 fr. 1.20/30.

Corabia-Măgurele k. 1000 fr. 1/110 kl. 3000 fr. 0.70/80.

Zimnicea-Giurgiu kl. 1000/1200 fr. 0.80/1.

Olteni și Călărașĭ. kl. 100 /1200 fr. 0.60/70.

Casa Marmorosch Blank și Comp.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureștĭ, 19 Martie 1896, 12 ora ziua

Inălțimea barometrică la	0m.740.4
Temperatura aeruluĭ C°	7.4
Vîntul: tare de la W.	
Starea ceruluĭ: acoperit.	
Temperatura maxima de eri	17°
„ minimă de astăzĭ	— 7°
Temperatura la uei a variat între	21° și — 0°

Erĭ după amiază ploaĭe mare cu tunete, fulgere violente și grindină, care a durat pînă către seară. Ploaĭa a fost generală, la Vasluĭ, Focșanĭ, Tecucĭ și alte localitățĭ; de asemenea a fost însoțită de manifestațiunĭ electrice. Cantitățĭ maĭ marĭ de ploaĭe a căzut în Muntenia.

Temperatura a scăzut puțin pretutindenĭ, barometrul foarte coborît, a maĭ scăzut încă cu aproape 3 milimetri. La amĭază vînt tare de la N.W.

Acum barometrul crește foarte repede și agitat; de la 8 dimineață și pînă la prînz a crescut peste 3 milimetri.

INFORMATIUNI

Convențiunea militară Russo-Turcă-Bulgară.

Relativ la convențiunea militară între Rusia, Turcia și Bulgaria aflăm că Sultanul 'șĭ-a luat obligațiunea față de Bulgaria de a da Macedonieĭ pînă în termen de un an organizațiunea administrativă pe care a avut-o pînă în 1885, Rumelia orientală; adică să facă din Macedonia o provincie autonomă condusă de maĭ mulțĭ directorĭ bulgarĭ numițĭ prin Firman turcesc.

Amnistiarea ofițerilor bulgarĭ emigrațĭ în Rusia.

O depeșă din Sofia ne anunță că maĭ mulțĭ ofițerĭ bulgarĭ, carĭ de la 1886 se aflaŭ în armata rusă, s'aŭ reîntors în Bulgaria și că se așteaptă numaĭ sosirea prințuluĭ Ferdinand la Petersburg pentru ca amnistia generală să devie un fapt îndeplinit. E vorba nu numaĭ «de amnistie» ci și «de reintegrarea» acestor ofițerĭ în armata bulgară în acelaș grad ce l-ar fi avut astă-zĭ dacă rămîneaŭ în Bulgaria. Unul dintre aceștĭ ofițerĭ anume Bobcewski, care în 1886 a silit cu revolverul în mînă pe prințul Battenberg a părăsi palatul din Sofia, și l-a condus chiar ca prizonier pînă la Reni, a și fost înrolat în cadrele armateĭ bulgare. Restul de ofițerĭ bulgarĭ emigrațĭ în Rusia în cap cu Benderef și Goueff, carĭ aŭ gradul de locot.-colonelĭ în statul major rus, așteaptă la Odessa îmbarcarea pentru a se întoarce în Bulgaria.

Rec.

D. Vrăbiescu 'șĭ-a dat demisia din postul de director general al ImprimerieĭStatuluĭ și *Monitoruluĭ Oficial* și a fost numit avocat al Statuluĭ în locul D-luĭ Capitanovicĭ.

Academia a premiat cu 5000 de leĭ lucrarea D-luĭ Brote intitulată *Chestiunea Romînilor din Ardeal.*

Stăruința D-luĭ Sturdza a contribuit în cea maĭ mare parte la premiarea factuluĭ D-luĭ Brote.

Sub-directorul penitenciarelor D. Dimitrescu a declarat erĭ că D. Boicescu, grefierul penitenciaruluĭ Văcăreștĭ, va fi destituit, de oare-ce s'a constatat că a mințit declarînd că reporterul nostru n'ar fi vorbit cu Olga Lățescu, la penitenciar.

Maĭ mulțĭ cititorĭ aĭ Adevĕruluĭ, *carĭ urmăresc interesantul nostru roman* **Prin Crimă**, *ne roagă să reproducem partea apărută în foița* Adeveruluĭ ilustrat *de Duminica trecută, de oare-ce acest număr cu* Suplimentul *săŭ s'a epuizat.*

Satisfacem pe cititoriĭ noștri, reproducînd în pagina IV-a a număruluĭ nostru de azĭ partea de foiță ce ni se cere.

D. Felix, directorul general al serviciuluĭ sanitar, va trimite un inspector sanitar la Iașĭ ca să ĭa măsurile necesare pentru combaterea epidemieĭ de anghină și de variolă, care amenință să se întindă în tot județul Iașĭ.

A treĭa zi de Paștĭ o delegațiune de 10 studențĭ din Bucureștĭ va pleca la Viena pentru a asista la aniversarea societățeĭ *Romînia jună.*

Comisia de remontă, care maĭ întîĭ fusese în Austria n'a putut găsi de cît cu mare greutate în Rusia, 700 de caĭ necesarĭ armateĭ noastre.

Erĭ s'a închis a doua sezione a Curțeĭ cu jurațĭ.

Seziunea extra-ordinară va fi convocată la 1 Aprilie și va fi prezidată tot de D. Costescu, consilier de Curte.

Congresul didactic

Al 13-lea congres didactic se va întruni în orașul Focșanĭ în zilele de 28, 29 și 30 Martie 1896.

Cestiunile de discutat, fixate de Congresul din Brăila, sunt:

1) Dacă cursul inferior trebuĭe să fie comun pentru școalele clasice, reale, comerciale, așa în cît să dea un tot complet de cunoștințe.

2) Programa claseĭ I secundare.

Direcțiunea generală a C. F. R. a acordat un scăzămînt de 50 la sută pentru membriĭ corpuluĭ didactic carĭ vor merge la Congres.

Cererile de bilete, însoțite de *taxa de 2 leĭ*, prevăzută de regulament, se vor adresa D-luĭ *Vice-president Păun, Liceul Lazăr.*

*

Comitetul „Societățeĭ corpuluĭ didactic din Romînia“ reamintește D-lor membrĭ aĭ învățămîntuluĭ că ultimul termen pentru trimiterea „memoriilor“, conform art. 9 din regulamentul Congresuluĭ, este 18 Martie a. c.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 19 Martie (31 Martie) 1896

5% Renta r. p.	103	Acț. B. Agricole .	—
5% Renta am.	101 3/4	Dacia-Romînia . .	—
5% » (92—93)	—	Naționala	—
5% » am.	—	Patria	—
6% Obl. rur. . .	102 1/4	Construcțiĭ	—
Pensiunĭ	290	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc. .	97 1/4	Londra . .	25.30 28 3/4
5% » (1890)	97 3/4	Paris . . .	100.35.30
5% Fonc. rur. .	91 3/4	Viena . .	210 1/4 1/4
5% » urb. .	101	Berlin . .	123 80.70
5% » » . .	88 1/2	Belgia . .	99.75.65
5% » » Iașĭ	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » v	6
Banca Naț. .	—	» C. dep.	5 1/4

Manuscrisele vor fi adresate D-luĭ *V. D. Păun*, directorul liceuluĭ Lazăr, prezidentul sub-comisiuneĭ însărcinate de comitet cu coordinarea memoriilor.

Lucrările Camereĭ după vacanță

Inainte de despărțire. — Legea învățămîntuluĭ și Legea pescăriilor. — Legea de hirotonisire a preoților. — Legea Brevetelor. — Alte legĭ. — Nouĭ împrumuturĭ. — Interpelărĭ.

Inainte de despărțire

Am spus în articolul intitulat *Hotărîrea generaluluĭ Budișteanu*, că D. Sturdza, înainte de a se lua vacanță, s'a întreținut cu maĭ mulțĭ deputațĭ, amicĭ devotațĭ aĭ săĭ, în privința lucrărilor de carĭ Camera are a se ocupa după sărbătorĭ. Afară de legea înaintărilor în armată, maĭ sînt și alte legĭ tot așa de defectuoase în jurul cărora s'aŭ stîrnit multe nemulțumirĭ și protestărĭ. De aceea D. Sturdza a vrut să se consfătuĭască în privința moduluĭ de procedare pentru ca fie-care lege să treacă neapărat prin Cameră, cu toată opoziția ce s'ar face, de oare ce bugetele aŭ fost alcătuite în vederea votăreĭ acestor legĭ.

Legile învățămîntuluĭ și a pescăriilor

Se hotărîse ca două din aceste legĭ, legea învățămîntuluĭ și legea pescăriilor, să fie retrase, căcĭ aducerea lor în dezbaterile Adunăreĭ ar fi putut provoca cu ușurință o criză ministerială. Astă-zĭ însă, s'a văzut că D. Sturdza nu se maĭ poate îndoi așa lesne de încrederea înregimentateĭ sale majoritățĭ și de aceea a hotărît ca să renunțe la vechĭa deciziune și să prezinte aceste legĭ imediat după deschiderea Corpurilor legiuitoare.

Legea brevetelor și legea de hirotonisire a preoților.

Afară de aceste însă, maĭ sunt și alte legĭ din inițiativă parlamentară carĭ vor preocupa Camera, precum legea brevetelor și legea de hirotonisirea preoților. In special legea aceasta va trece fără multă discuțiune, de oare-ce Camera unanimă este pentru ea. Prin această lege, absolvențiĭ a 4 clase seminariale cărora li se luase dreptul de a fi hirotonisițĭ preoțĭ prin legea de la 93, vor putea în urma votăreĭ acesteĭ legĭ să se facă preoțĭ, după ce vor satisface legea recrutăreĭ. Proĭectul acesta de lege a trecut prin toate secțiunile Camereĭ, a fost aprobat și imediat după sărbătorĭ va fi votat.

Alte legĭ

Camera se va maĭ ocupa și cu votarea legeĭ judecătoriilor de pace, amendată de Senat, lege care nu se va putea pune în aplicare de cît de la 1 Iunie viitor. Apoĭ maĭ există un proiect de lege din inițiativă parlamentară în privința desființăreĭ jandarmerieĭ rurale, lege care a stîrnit furtunoase discuțiunĭ în secțiunile Camereĭ.

Nouĭ împrumuturĭ.—Interpelărĭ.

Pe lîngă aceasta se vor vota maĭ mul-

FOIȚA ZIARULUĬ „ADEVERUL“

CRONICA DE JOI

Literatură.

Dacă literatura este, în adevăr, o artă, atuncĭ se întîmplă cu dînsa, în deosebire de toate celel'alte arte, un lucru foarte ciudat. Să vedem.

Toate artele cer dela om o strădanie maĭ mult saŭ maĭ puțin îndelungă. Muzica, pictura, sculptura, architectura, teatrul, pînă și călăria, trebuesc învățate încet-încet, anĭ întregĭ. Cu cît le învață omul și le pătrunde, cu atît descopere că'ĭ maĭ rămîne încă mult de știut; așa, s'a zis cu drept cuvînt, că viața este prea scurtă și arta prea lungă.

Toate — afară de literatură.

Literatura este o artă care nu trebuĭe învățată; cine știe cum din litere se fac silabe și din acestea cuvinte, este destul de preparat pentru a face literatură.

Deosebirea acesteĭ nobile arte de celelalte se poate compara cu privilegiul de odinioară al claselor aristocratice: cînd intra copilul nobil în armată, intra dintr'o dată cu un grad înalt; nu-ĭ trebuia, pentru ca să ajungă polcovnic, nicĭ vechime, nicĭ practică, numele luĭ era de ajuns pentru înaintare.

Așa e și 'n literatură; aĭ învățat alfabetul, poțĭ fi literat. Aminterĭ nicĭ nu s'ar explica progresul și bogăția de producere a acesteĭ nobile arte la noĭ.

Intrebațĭ pe un muzicant, pe un pictor, pe orĭ ce alt artist, om matur: în cîtă vreme aĭ învățat d-ta arta dumitale? Are să-țĭ răspunză, dacă e adevărat artist, aproape invariabil: „In foarte mult timp, vre-o două-zecĭ de anĭ, și tot nu o știŭ bine.“ Dar ĭa întreabă și pe un june literat, în cît timp șĭ-a învățat arta sa; are să-țĭ spună: „Domnule, literatura nu se învață; talentul este suficient: am talent, prin urmare, am tot ce-mĭ trebuĭe ca să fiŭ un literat desăvîrșit.“

Și ast-fel vedem că zi cu zi lumea părăsește artele ingrate, carĭ reclamă atîta bătaĭe de cap pînă să le învețĭ, și tinerimea toată dă năvală în ogorul literelor, pe atît de comod pe cît de nobil.

Dar nu numaĭ pe calea producerii literatura este așa de puțin exigentă, ci și pe calea judecării producerilor.

Un exemplu. Ca să judecĭ o operă de artă, un tabloŭ, o statuă, o sinfonie, maĭ știŭ eŭ ce, îțĭ trebuĭe, pe lîngă gustul înnăscut, și o deprindere îndelungată, o anume pregătire, care nu se pot căpăta de cît cu vremea.

Un muzicant bătrîn, om care șĭ-a petrecut o viață cu cercetarea secretelor artiĭ sale, nu îndrăznește a se pronunța așa dintr'odată asupra valoriĭ uneĭ producerĭ de școală nouă.

Un pictor, vechiŭ meșter, nu poate judeca lucrarea altuĭa, trecînd numaĭ pe dinaintea eĭ, dintr'o singură aruncătură de ochiŭ.

Așa cu toate artele, cu toate — afară de literatură. Și e drept să fie așa: dacă pentru ca să o facĭ cu succes nu țĭ trebuĭe altă pregătire de cît scrisul, de ce țĭ-ar trebui maĭ mult de cît cititul ca să o judecĭ cu competență?

Știĭ să scriĭ? eștĭ literat. Știĭ să citeștĭ? eștĭ critic.

Prin urmare, eŭ, care nu am învățat arta ce profesez, nu am de loc dreptul să mă supăr, nicĭ cuvînt să mă mir că d-ta, fără nicĭ o preparare, îmĭ criticĭ producerile; cum mie nu mĭ-a trebuit învățătură ca să le scriŭ, nicĭ d-ta'ĭ nu 'țĭ trebuĭe ca să pricepĭ producerea mea de cît să o citeștĭ.

Și iată, nu maĭ departe de cît Joĭa viitoare, în loc de cronică, am să daŭ aci o novelă. Eŭ n'am făcut pînă acuma literatură serioasă, și mă jur că n'am vre o prealabilă pregătire pentru așa ceva; de astă-dată însă, m'am hotărît. Trebuĭe, pe lîngă teoria de maĭ sus, să daŭ și un exemplu și mĭ-am ales novela, un gen la modă.

Iată argumentul noveliĭ:

Un jidan, foarte fricos de fel, ține un han la marginea unuĭ sat din Moldova. Hanul de la o vreme merge cam prost, pentru că, paralel cu drumul în care e pus, s'a construit o cale ferată. Totușĭ diligența maĭ trece pe acolo, legînd pe o linie maĭ scurtă două orășele de provincie.

Jidanul are frigurĭ. Nevasta și copilul asemenea.

Hangiul ia odată în serviciŭ pe un drumeț care căuta de lucru. Această slugă se vede numaĭ de cît că nu e om de treabă, fură și are și toane de violență față cu stăpîniĭ. Hangiul, căruĭa nu-ĭ plac de loc apucăturile slugiĭ, îĭ face socoteala și-l gonește. Sluga nu vrea să meargă, și începe să rînjească. Atuncĭ, stăpînul îĭ spune că se duce să aducă oamenĭ de la sub-prefectură ca să-l dea afară cu d'a sila, dacă nu pleacă de bună voie. Slugoĭul atuncĭ îndîrjit se repede cu un cuțit la stăpîn; acesta se dă înapoĭ speriat. Noroc că sosește atuncĭ la han un chervan cu lume. Sluga îșĭ ia baniĭ și pleacă amenințînd pe stăpîn că are să vie în noaptea Paștelor să-l calce și să-ĭ facă seama.

Cine era acest slugoĭŭ? Un tîlhar.

Jidanuluĭ îĭ intră spaĭma în oase. Visează, maĭ ales cum e bolnav de frigurĭ, tot scene de cruzimĭ și de tîlhăriĭ. Ca să fie și maĭ chinuit, ce se întîmplă? Tocmaĭ în ajunul înviériĭ sosește diligența foarte întîrziat, pentru că la stația unde se schimbaŭ caiĭ, se făcuse o grozavă tîlhărie—patru jidanĭ fuseseră omorîțĭ peste noapte de niște bandițĭ.

Jidanul începe să tremure de frică. Îșĭ aduce aminte de amenințarea tîlharuluĭ de slugă; și se pregătește să reziste la atac.

In adevăr, cam pe la miezul nopțiĭ aude cum tîlhariĭ lucrează să spargă poarta hanuluĭ și recunoaște din vorbirea lor glasul slugiĭ.

Prin urmare, s'a apropiat moartea prin chinurĭ îngrozitoare pentru el, pentru balabusta și pentru copil.

Jidanul este apucat de cea maĭ cumplită groază.

Ce să facă?... Nu maĭ e nimic de făcut. E prins în laț! Insă, printr'o fericită asociație de ideĭ, el are o inspirație minunată: să prinză el în laț pe tîlhar!

Tîlhariĭ vor să facă o bortă în blana de stejar a porțiĭ; unul să introducă pe acolo mîna, să tragă într'o parte bîrna cu care e înțepenită poarta, și să intre comod cu toțiĭ.

Ce'ĭ plesnește 'n cap jidanuluĭ, aĭurit de groază? Ia o frînghie, face un laț și, cînd tîlharul vîră mîna, jidanul i-o prinde de la încheetură și trage brațul întreg înăuntru, fixînd capătul frînghieĭ de butucul de la gîrliciul beciuluĭ.

L-a prins în laț el pe tîlhar! Compliciĭ acestuĭa fug înspăĭmîntațĭ, lăsînd pe cel prins la discreția hangiuluĭ.

Dar hangiul nu se mulțumește cu atît. In culmea triumfuluĭ atît de întîmplător imaginat, el vrea să pedepsească pe acela ce desigur nu l-ar fi cruțat pe el. Atuncĭ ce face? Aprinde o faclie mare și o pune să arză sub mîna fixă a tîlharuluĭ... și stă așa multă vreme să se bucure de acest grozav spectacol, pînă ce mîna este friptă cu desăvîrșire.

Cînd vine nevastă-sa în gangul hanuluĭ, îl găsește cu ochiĭ țintă la faclie și la

te credite pentru diferite lucrărĭ dependinte de ministerul de lucrărĭ publice, precum şi alte milioane trebuincĭoase ministeruluĭ de războiŭ ; ĭar ca parte distractivă vor fi maĭ multe interpelărĭ între carĭ e de notat interpelarea D-luĭ Ionel Grădişteanu atît de mult aşteptată de D. D. Sturdza.

Dud.

Astă-zĭ se va întruni consiliul comunal al Capitaleĭ în şedinţă extra-ordinară.

Consiliul se va ocupa cu votarea bugetelor.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra foiţeĭ din pagina a doua intitulată Cronica de Joui.

Doctorina Monroë judecată

NEW-YORK, 19 Martie. — N. Phelps, fost ministru american la Londra a ţinut erĭ o conferinţă asupra doctrineĭ Monroë. A declarat că conflictul dintre Englitera şi Venezuela nu atinge în mod direct Statele-Unite şi trebuĭe să se rezolve printr'un arbitragiŭ. — D. Phelps a dovedit că Statele-Unite nu trebuĭe să intervie de cît în caz de pericol evident.

Intru ce priveşte răscoala din Cuba, D. Phelps a vorbit de ea ca de o răscoală de bandiţĭ carĭ nu se ocupă de cît de prădare de incendiŭ şi de omorurĭ.

Statele-Unite n'aŭ dreptul să se amestece în afacerile din Cuba.

STIRI MARUNTE

* D. D. Jorgandopulo, absolvent al facultăţeĭ de drept din Bucureştĭ, a susţinut, cu un deosebit succes, înaintea Facultăţeĭ juridice din Iaşĭ, theza sa pentru obţinerea diplomeĭ de licenţă. Subiectul tratat a fost : *puterea paternă în dreptul roman şi dreptul nostru civil.*

Comisiunea a felicitat pe tînărul avocat pentru modul cum a tratat această chestiune.

INTIMPLARI

Trăznit.—Erĭ, cu ocazia furtuneĭ violente care a bîntuit pe Dunăre şi împrejurimĭ, căzînd şi o ploaie torenţială însoţită de tunete şi fulgere, locuitorul Constantin Toader a fost trăznit, din care cauză a murit pe loc.

Incendiŭ.—Erĭ a izbucnit un incendiŭ la magazinul de hăinărie al D-luĭ Adolf Weinberg din Sulina, prefăcînd totul în cenuşă.

Pagubele ating cifra de 25.000

O mare furtună pe Dunăre. — Erĭ, Marţĭ, între orele 10 şi jumătate şi 11 dimineaţa, s'a întîmplat în portul Galaţĭ o atît de groaznică furtună, în cît ceĭ maĭ vechĭ şi maĭ experimentaţĭ marinarĭ, nu-şĭ aduc aminte să maĭ fi văzut pe Dunăre o asemenea grozăvie.

Vaporul „Orient“ care tocmaĭ venea de la Brăila cu enorme greutăţĭ, a putut acosta fără avariĭ.

Valurile eraŭ atît de marĭ şi veniaŭ cu atîta furie, în cît aŭ rupt de la mal toate plutele, împrăştiind toată cheresteaua de pe ele care plutĭa în voĭa întîmplăreĭ pe valurile furioase ale Dunăreĭ.

Două caice marĭ şi o braţeră încărcată cu cărbunĭ de lemn, lovite de valurĭ s'aŭ cufundat. Peronul noŭ, a fost cu totul inundat şi nisipul de pe el măturat de valurĭ. Vaporul comisiuneĭ europene „Carolus Primus“ a avut propteaua de pe cheiŭ ruptă bucăţĭ, şi fără prezenţa de spirit a căpitanuluĭ şi a echipagiuluĭ ar fi putut încerca cea maĭ mare primejdie. Două corăbiĭ din faţa burseĭ aŭ fost deslănţuite.

Toţĭ marinariĭ flotileĭ noastre sub comanda D-luĭ locot.-colonel Irimescu şi a D-luĭ maior Barbieri, sînt ocupaţĭ cu salvarea propriuluĭ lor material, neputînd da nicĭ cel maĭ mic ajutor zecimelor de caice încărcate cu producte, carĭ se îneacă peste Dunăre, unde se găsesc ancorate.

Aceste granițe pline pînă în vîrf cu cereale, isbite de vînt se lovesc unele de altele, şi sînt în primejdie a se cufunda pe rînd, fără a li se putea da cel maĭ mic ajutor, căcĭ nimenĭ nu îndrăzneşte să se aventureze pe valurile furioase ale Dunăreĭ.

Maĭ multe caice ancorate tot acolo, aŭ pus bandiera pe jumătate în semn de doliŭ, fiind în pericol, dar nicĭ căpitanul nicĭ proprietariĭ lor, nu se pot duce în ajutor, ci privesc de pe mal cu inima zdrobită, la nimicirea avutuluĭ lor, de către elementele furioase.

Două şlepurĭ încărcate cu cărbunĭ şi cereale aŭ fost scufundate cu desăvîrşire.

Maĭ multe plute carĭ se aflaŭ pe Dunăre aŭ fost rupte, ĭar lemnele luate de curentul apeĭ.

Pagubele pricinuite de această tempestă sînt colosale.

EDIŢIA III

Ultime Informaţiunĭ

Primim următoarea scrisoare :

Domnule Director,

Vă rugăm să bine-voiţĭ a publica în stimatul D-v. ziar următoarea rectificare :

Se aduce la cunoştinţa domnilor studenţĭ universitarĭ că e absolut inexactă informaţia dată de ziarul Dreptatea *prin care se spune că delegaţiĭ comitetuluĭ naţional studenţesc, carĭ vor azista la serbarea jubileuluĭ societăţeĭ „Romînia Jună“ din Viena, şĭ-ar fi luat ongajamentul faţă de D-nul ministru Poni ca să represinte comitetul naţional şi la serbările mileniuluĭ de la Buda-Pesta.*

Absolut nicĭ o condiţiune de acest fel nu s'a pus comitetuluĭ naţional studenţesc, care de alt-fel ştie prea bine că rolul săŭ nu este de a reprezenta studenţimea din Romînia la Buda Pesta cînd asupritoriĭ fraţilor noştri vor serba o mie de anĭ de la venirea lor în Europa.

In ce priveşte afirmarea ziaruluĭ Dreptatea, *că reprezentanţiĭ comitetuluĭ naţional merg la Viena fără autorizaţia* Asociaţiuneĭ generale a Studenţilor *e destul să spunem, că osebit de comitetul naţional studenţesc, direct invitat de către colegiĭ din Viena, vor participa la acea serbare şi treĭ delegaţĭ aĭ Asociaţieĭ generale studenţeştĭ.*

Toţĭ aceştĭ studenţĭ vor merge înpreună la Viena din fondul ce s'a putut obţine de la ministerul cultelor şi de la Liga culturală, fără absolut nicĭ un angajament de a azista şi la mileniul unguresc.

In ce priveşte pe D-nul Spineanu, D-sa nu în calitate de favorit al D-luĭ Poni, cum îl numeşte Dreptatea, *a făcut demersurĭ pentru obţinerea fonduluĭ necesar, ci în calitate de preşedinte al comitetuluĭ naţional studenţesc, însărcinat cu aceasta de colegiĭ saĭ în şedinţa extra-ordinară de la 14 Martie a. c.*

Comitetul naţional studenţesc.

Colegiul I-iŭ electoral de senatorĭ din judeţul Neamţu este convocat pentru ziua de 5 Maiŭ, ca să aleagă un senator în locul rămas vacant prin decedarea D-ruluĭ Cantemir.

Erĭ poliţia comunală a Capitaleĭ a făcut cea maĭ mare confiscare, care s'a putut vedea vr'odată la noĭ. Peste 30,000 chilograme de peşte adus zilele aceste în Capitală de către societatea pescarilor, constatîndu-se că e stricat, a fost confiscat, dispozîndu-se ca imediat să fie îngropat.

In *Monitorul Oficial* de azĭ aŭ apărut decretele pentru numirea D-luĭ Quintescu în funcţiunea de prefect la Constanţa şi a D-luĭ Softa la Suceava.

Astă-zĭ după amiazĭ se va ţine un consiliŭ de miniştri la ministerul de interne. Se zice că consiliul se va ocupa printre altele şi cu schimbarea prefecţilor de la Vasluĭ, Fălciu şi Vlaşca.

Astă-noapte, curăţindu-se latrina din strada Puţu cu apă rece No. 37, s'a găsit înăuntru cadavrul unuĭ om, care avea două tăĭeturĭ la tîmpla stîngă, una în tîmpla dreaptă şi o tăĭetură mare în piept, în dreptul ţîţeĭ stîngĭ. Imediat a fost sesizat parchetul şi după cîte-va minute aŭ sosit la faţa loculuĭ D. procuror Cernescu şi D. judecător de instrucţie Sărăţeanu, carĭ aŭ făcut primele investigaţiĭ. In acea curte locuesc vr'o 12 familiĭ. Toţĭ locatariĭ aŭ fost chemaţĭ de membriĭ parchetuluĭ pentru a vedea cadavrul şi nimenĭ nu l-a putut încă recunoaşte.

In numărul de mîine vom da amănunte interesante în privinţa acesteĭ crime misterioase.

Zilele acestea miniştriĭ vor pleca în diferite părţĭ ale ţăreĭ pentru a petrece sărbătorile.

Ast-fel, D-niĭ Poni şi Budişteanu vor pleca la Iaşĭ; D. Stătescu la Constanţa ; D. Palade la Bîrlad; D. Stolojan la Hereştĭ; D. Sturdza *la Pesta.*

Numaĭ D-niĭ Stoĭcescu şi Cantacuzino vor rămâne în Bucureştĭ.

Direcţiunea generală a C. F. R. a luat dizpoziţiunea ca pentru sărbătorile de Paşte să înlesnească publiculuĭ, călătoria la Constantinopol, prin organizarea de trenurĭ de plăcere, în legătură cu vapoarele.

Pentru acest scop se vor elibera de către toate staţiunile reşedinţe de judeţe, în zilele de Lunĭ 18 (30) Martie saŭ Marţĭ 19 (31) Martie precum şi în ziua de Mĭercurĭ 20 Martie (1 Aprilie) saŭ Joĭ 21 Martie (3 Aprilie) bilete de ducere şi întoarcere de clasa I-a şi a II-a între acele staţiunĭ şi Constantinopole cu reducere de 50 la sută.

Aceste bilete vor fi valabile pentru înapoĭare cu toate vapoarele romîne (Marţĭ, Vinerĭ şi Duminică) pînă cel maĭ tîrziŭ în ziua de Vinerĭ 29 Martie (10 Aprilie st. n.) cînd va pleca din Constantinopole ultimul vapor de plăcere, la ora 2 post. m.

Din Bucureştĭ se vor transporta călătoriĭ în zilele de Marţĭ 19 (31) Martie şi Joĭ 21 Martie (2 Aprilie st. n.), cu un tren special de plăcere, care va pleca la ora 2 şi 25 post. m. Sosirea în Constantinopol va avea loc Mĭercurĭ 20 Martie (1 Aprilie st. n.) şi Vinerĭ 22 Martie (3 Aprilie st. n.) la orele 11 şi 30 dimineata.

Fie-care bilet dă drept la transportul gratuit de 25 kilograme bagage atît în tren cît şi pe vapor.

Vapoarele sînt înzestrate cu paturĭ, carĭ se vor distribui la Constanţa, după posibilitate, plătindu-se 3 leĭ pentru un pat cl. I-a şi 2 leĭ cl. a II-a.

Orĭ-ce informaţiunĭ maĭ precise şi maĭ ales în privinţa preţurilor biletelor, foarte reduse, se pot lua de la staţiunile carĭ sînt însărcinate cu eliberarea biletelor.

Ca exemplu de reducerea însemnată a preţurilor, dăm cîte-va staţiunĭ. Ast-fel dus şi întors la Constantinopol costă :

	Clasa I-a leĭ	Clasa II-a leĭ
De la Bucureştĭ	54.40	34.35
„ „ Craiova	65 35	43.75
„ „ Iaşĭ	65.80	44.30
„ „ Galaţĭ	56.30	35.40

Soţia luĭ Nae V. Dumitru, care a fost împuşcat şi bătut de către sub-prefectul Borănescu din Mizil, ne scrie că nenorocitul eĭ soţ a murit în prada celor maĭ teribile durerĭ.

Intrebăm pe D. ministru de interne ce măsurĭ a luat în contra acestuĭ criminal, care se laudă că puţin îĭ pasă de aceasta, de oare-ce partidul săŭ e la putere.

Obţinerea premiuluĭ de la Academia Romînă de către D. Brote, se datoreşte în mare parte D-luĭ Gr. Tocilescu, care, după ce a făcut un raport favorabil pentru acea lucrare, a stăruit din răsputerĭ ca să obţie numărul de voturĭ necesar.

Se zice că acest serviciŭ umilit a fost făcut de D. Tocilescu în schimbul sumelor *suficiente* carĭ aŭ fost prevăzute în bugetul ministeruluĭ de culte, şi carĭ sume vor fi puse în curînd la dispoziţia faĭmosuluĭ archeolog.

SPECTACOLE

ATENEUL ROMAN — La 30 Martie, concertul D-luĭ Davila Kann, care a orbit în serviciul căilor ferate romîne.

— Societatea muzicală *Lyra Romînă*, va da, Lunĭ 25 Martie 1896, al douilea *concert vocal şi instrumental* în folosul săracilor.

Concertul cu un program bogat şi interesant e pus sub patronagiul D-neĭ şi D-luĭ C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ.

CAFE NAŢIONALA. — In fie-care seară concert muzical sub conducerea **D-nuluĭ Rubinstein. Bere de Bragadiru cu paharul şi diferite mezelurĭ cu preţurĭ moderate.**

Intrarea liberă.

mîna arsă. Tot atuncĭ vin de la înviere la cîrciumă ţăraniĭ cu făcliuţele aprinse.

Il întreabă toţĭ ce este. Aş! jidanul, pe de o parte de spaima prin care trecuse, pe de alta de emoţia triumfuluĭ, înebunise...

Aşa, nebun, i se pare că e creştin, pentru că a aprins o făclie de paştĭ, şi pleacă la Iaşĭ să spună rabinuluĭ despre convertirea sa,

* *
*

In momentul cînd cronica mea este deja culeasă la tipografie, un amic îmĭ spune că i se cam pare a fi citit o-dată o novelă ceva cam aşa.

Acuma e prea tîrziŭ ca să maĭ schimb subĭectul.

Nu voiŭ putea fi acuzat de plagiat, căcĭ maĭ la urmă subĭectul nu e atîta de important în artă cît este de importantă tratarea.

Vedeţĭ, de exemplu, în pictură saŭ în sculptură, de cîte orĭ nu s'a tratat acelaş subiect, fie profan, fie sacru, de diferiţĭ artiştĭ, şi n'a maĭ făcut nimenea gură.

Voiŭ încerca dar şi eŭ să tratez în modul meŭ original un subiect pe care poate l-a tratat şi un altul. De unde ştiĭ? poate să am norocul să fac maĭ bine. Novela mea o voiŭ intitula : *Noaptea 'nvieriĭ.*

Luca.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

8

PRIN CRIMA

PARTEA INTIA

Intriga de moarte

III.

La Saintes.

Sub cerul acela, care semăna cu cerul Orientuluĭ, de a lungul ghieŭurilor albastre pe malul cărora vine ca să moară cu încetul spuma albă a valurilor uşoare şi călătoare, profitînd de cele maĭ micĭ stîncĭ, pe carĭ cresc piniĭ, palmieriĭ saŭ giganticiĭ castanĭ, sate numeroase se înlănţuesc cît ţine acest litoral încîntător.

Unul din cele maĭ frumoase e satul Saintes, numit ast-fel pentru că legenda loculuĭ pretinde cum că mama Mîntuitoruluĭ şi alte femeĭ sfinte a descins aci după răstignire.

Ca sat, seamănă cu toate cele-l'alte sate de pe ţărm.

Din timpĭ îndepărtaţĭ vechiul castel din Saint împreună cu toate pămînturile de prin prejur, aparţinuse familieĭ conţilor d'Aubagne.

Unul din străbuniĭ actualuluĭ conte tăĭase pădurea, transformase pămîntul în teren cultivabil, şi întemeĭase ast-fel pentru viitoriĭ săĭ strănepoţĭ bazele unuĭ venit considerabil.

Un altul plantase viĭ pe coaste şi în fundul văilor, aşa că Christian d'Aubagne, rămas fără tată şi mamă şi stăpîn pe averea sa la vrîsta de două-zecĭ şi treĭ de anĭ, era unul dintre ceĭ maĭ bogaţĭ proprietarĭ din partea loculuĭ.

De cît n'avea caracterul liniştit şi caznic al raseĭ sale.

Pasiunea călătoriilor şi a aventurilor, îl stăpînea.

Chemase pe unul dintre arendaşiĭ săĭ, anume Victor Berthier, şi-ĭ spuse :

— Am să'ţĭ fac o propunere. Vreĭ să fiĭ intendentul meŭ ? Dar cerîndu-ţĭ ca să-ţĭ părăseştĭ afacerile pentru a îngriji de ale mele, nu vreaŭ să-ţĭ pricinuĭesc nicĭ un prejudiţiŭ, din contră, salarul D-tale va fi convenabil şi pe lîngă asta mă însărcinez cu educaţia fiuluĭ D-tale François, aşa ca să poată să te înlocuĭască maĭ tîrziŭ. Primeştĭ ?

Ba bine că n'ar fi primit Berthier....

In patru anĭ de cînd era însurat, femeĭa sa 'ĭ dăduse douĭ copiĭ, François şi Iulia, şi era pe cale să-ĭ maĭ dea unul. Decĭ, cu familia pe care o promitea această pocanditate, cele cîte-va făşiĭ de pămînt, cu un capăt de vie şi cîţĭ-va măsliniĭ carĭ constituĭaŭ exploatarea actuală a luĭ Berthier, nu eraŭ suficiente ca să subvie necesităţilor traiuluĭ.

Propunerea conteluĭ fu considerată de arendaş ca un noroc providenţial.

Christian fusese la şcoală bună.

Crescuse pe lîngă bunul saŭ şi pe lîngă tatăl săŭ, carĭ fusese nişte agricultorĭ consumaţĭ, conducîndu-şĭ eĭ înşişĭ lucrările şi nedespărţindu-se vecinic de muncitoriĭ lor.

Stătu numaĭ pînă ce-l formĭ—după cum înţelegea el—pe bătrînul Berthier care era un om cinstit, supus şi inteligent şi pe urmă plecă, lăsîndu-l aproape stăpîn pe domeniul Saintes.

Christian d'Aubagne se îndreptă spre America.

Petrecu patru anĭ acolo.

Apoĭ se înturnă aducînd cu dînsul pe cea maĭ adorabilă contesă blondă, purpurie, tînără şi frumoasă ce se poate visa.

Era una din acele miss americane pe carĭ nu le prea cunoşteaŭ încă în Franţa, dar cu care trebuĭaŭ să se obicinuĭască în curînd.

Provenţa atît de osebită de recea şi activa Americă, pasionă pe Sarah Clarkson devenită contesă d'Aubagne.

Şi fiind-că Christian o adora şi voĭa tot ce voĭa şi ea, renunţă cu înlesnire la călătoriile sale pentru a se instala împreună cu dînsa în vechiul castel din Saintes.

Atuncĭ cu un simţ practic extra-ordinar, tînăra femeĭe repară vechiul castel şi introduse tot confortul modern, descoperit maĭ întîĭ de către ceĭ din rasa eĭ, respectînd totuşĭ înfăţişarea exterioară de vechime, care de pe înălţimea stînceĭ dădea un aer atît de impunător vecheĭ locuinţe.

Pe cînd tînăra femeĭe se ocupa de tot ce privĭa restaurarea care o interesa cu deosebire, Christian din parte-ĭ cerceta culturile şi constata ceea ce se făcuse în absenţa sa.

Bătrînul Berthier fusese vrednic de încrederea D-luĭ d'Aubagne, şi domeniul în mîinile sale nu era primejduit.

—Bine, zise Christian, poţĭ să contezĭ pe cuvîntul meŭ. In dată ce copilul o fi în vîrstă de a începe să înveţe, voiŭ plăti toate cheltuĭelile educaţiuneĭ sale ; voiŭ face acelaş lucru şi pentru Noel, cel-l'alt fiŭ al D-tale.

— Şi ca să nu fie nicĭ o gelozie la mijloc, zise contesa, mă însărcinez şi eŭ cu educaţia ficeĭ D-tale Iulia.

Bĭetul om se pĭerdu în mulţămirĭ şi binecuvîntărĭ.

Dar aceste bine-cuvîntărĭ, în scurtă vreme, ţinutul întreg le avu în inimă şi pe buze ca şi familia Berthier.

In adevăr, Christian şi femeĭa luĭ ajunseseră în puţin timp providenţa ţinutuluĭ.

Şi afară de bine-facerile cu carĭ încărcaŭ pe toată lumea, marile lucrărĭ pe carĭ le întreprindeaŭ după exemplul american, creară în puţină vreme micĭ avuţiĭ în jurul lor.

Din nenorocire fericirea nu-ĭ pe lumea asta.

După patru anĭ de bucurie şi linişte ideală, contesa muri născînd o fetiţă.

O numiră Edith, după unul dintre numele moarteĭ, şi trebui să se caute numaĭ de cît o doică ca s'o crească şi să o vegheze în aniĭ ceĭ d'întîĭ.

Pînă la descoperirea acestuĭ rar mărgăritar, D. Berthier care alăpta încă pe ultimul săŭ copil, Louis, se însărcină cu mica orfană.

Apoĭ, căutîndu-se în totul ţinutul, se descoperi femeĭa unuĭ zidar, care murise cu cîte-va lunĭ maĭ 'nainte căzînd de pe o schelă.

(Va urma)

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

6

PRIN CRIMA

PARTEA INTÎIA

Intrigă de moarte

Deznădăjduitele

— Și aĭ făcut foarte bine; Octavia are o așa de bună inimă, că nenorocitele aŭ să fie bine îngrijite și întreținute. Zicĭ că muma dă lecțiĭ?

—Da, și după cît am putut înțelege din spusele D-neĭ Terrenoire, pe fiică-sa a făcut-o florăreasă, ast-fel că aceasta 'șĭ poate vreme, cînd moda a adoptat penele în loc de florĭ.

— Ast-fel, ele aŭ ajuns la o extremă mizerie. Și aș dori, — atît de oneste și demne de interes îmĭ par amîndouă, — ca nu numaĭ să le îngrijeștĭ, dar să găseștĭ mijlocul de a le putea creïa o mică situațiune durabilă.

— Ceea-ce 'mĭ cerĭ, este foarte dificil. Cu toate astea îmĭ voĭ da osteneala să te satisfac. Chiar astă-seară voĭ chibzui cu Zizeta asupra locuințeĭ lor; și maĭ tîrziŭ, după ce vom constata capacitatea, inteligența, energia lor, ne vom interesa și de viitor.

— Oh! mamă, eștĭ bunătatea incarnată. De altmintrelea eŭ le-am spus să compteze pe inima D-tale. Cît de fericite vor fi cînd, mîine de dimineață, le voiŭ duce vestea că tu consimțĭ să te ocupĭ de dînsele!..

— Dar n'o să te ducĭ singur, nu-ĭ așa? Mihail roși puțin.

I se părea că mamă-sa a cetit, cine știe ce, în adîncul sufletuluĭ săŭ.

— Ce vreĭ să zicĭ? îngînă el turburat.

— Oh! nimic maĭ simplu; mĭ-aĭ spus tu însu'țĭ că între aceste două femeĭ se află o copilă maĭ mîndră ca iubirea. Fără căpăta existența printr'o meserie modestă dar cinstită.

—Tristă ideïe, maĭ cu seamă în această a bănui cîtușĭ de puțin sentimentele tale mlădioase, cred că n'ar fi rău ca Genevieva să te ajute în această frumoasă operă, Nu crezĭ că ar fi maĭ nimerit?

—Eștĭ maĭ înțeleaptă ca orĭ-cine, mamă. Tot ce hotăreștĭ tu, e bine hotărît. E nevoïe să înștiințăm pe Zizeta?

— Dacă'țĭ se prezintă ocaziunea, da; alt-fel, nu văd nevoïa. Mă însărcinez eŭ să-ĭ spun tot ce se poate spune.

Era aproape să termine mîncarea.

— Aĭ isprăvit? întrebă baroneasa.

— Numaĭ de cît. Dar pentru ce mă întrebĭ?

— Fiind-că trebuïe să mă însoțeștĭ puțin în salon. Alt-fel nemulțămeștĭ pe tatăl tăŭ.

— Și cine-ĭ în salon?

— Ludovic Beithier, fratele tatăluĭ tăŭ; Eugene de Graves, nepotul săŭ; contele Napolo, baronul Nollet.

—Un adevărat consiliŭ de administrație.

— Cam așa. Și adevărul e că s'aŭ întrunit cu toțiĭ în vederea împrumutuluĭ afgan pe care l-a obținut în sfîrșit tatăl tăŭ și pe care vrea să-l emită zilele acestea.

—In adevăr, nu e vorbă de cît de banĭ aci; vecĭnic baniĭ, zise Mihaĭ cu o expresie de adîncă amărăciune. In loc să consacre averea asta pentru fapte marĭ, frumoase, utile, să facă bine celor carĭ sufăr, să înzestreze țara cu descoperirĭ nouĭ saŭ cu pămînturĭ necunoscute, tatăl meŭ nu se gîndește de cît să adune mereŭ, să adune vecĭnic. Cînd o să găsească și el că sîntem destul de bogațĭ?

— Tatăl tăŭ, nicĭ odată. Setea nestinsă de bogăție și maĭ ales un orgoliŭ fără frîŭ îl tot mînă ca să caute să fie de-asupra tuturor. Această ambițiune a luĭ nu poate fi satisfăcută nicĭ o dată. Pe lîngă milioanele din lada luĭ trebuïe să se grămădească alte milioane. De altminterĭ e încurajat, e sprijinit pe calea asta de către frate-săŭ, nepotul săŭ și toțĭ ceĭ carĭ profită de inteligența luĭ și trăïesc din speculațiunile pe carĭ le face.

— Ah! are să vie momentul cînd va trebui să mă asculte, căcĭ în fond mă adoră, și atuncĭ am să-l fac să împărtășească ideile noastre, ale tale ca și ale mele.

— Nu maĭ crede. El e înconjurat de oamenĭ maĭ tarĭ de cît noĭ; Ludovic maĭ întîĭ...

— Acest șarlatan imbecil care-ĭ datorește tot ce are, îl zulipsește cu sălbăticie și ar vrea să-ĭ ia tot...

— Se poate, dar Ludovic și Eugene de Graves, acesta maĭ rapace de cît cel-l'alt, vecĭnic nevoïaș cu toate dividentele enorme pe carĭ le ïa, aŭ aflat slăbiciunile și îĭ vorbesc limba care a devenit a sa, limba orgoliuluĭ și a pasiunilor sale.

Cu o ușoară însuflețire baroneasa zise maĭ departe:

— Momentul e solemn. Sînt obligată să-țĭ spun azĭ lucrurĭ pe carĭ aș fi voit să le păstrez vecĭnic numaĭ pentru mine; de cît nu maĭ pot.

Mă veĭ ïerta oare, Mihaĭ, dacă lovesc în tatăl tăŭ, pentru care totușĭ țĭ-am insuflat un respect nesfîrșit și o admirațiune profundă?...

		Cump		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . . .	85	75	86	50
5%	„ Amortabilă	101	—	100	75
6%	Obligaț. de Stat (Cov. R.).	101	50	102	25
5%	„ Municipale din 1883	96	50	97	—
5%	„ „ „ 1890	97	—	97	50
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale , .	91	50	92	25
5%	„ „ Urbane .	88	-	88	75
6%	„ „ „	101	—	102	—
6%	„ „ „ Iașĭ	81	25	82	—
	Acțiunĭ Banca Națională .	1535	—	1540	—
	„ „ Agricolă .	190	—	200	—
	Florinĭ valoare Austriacă .	2	09	2	12
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Banenote Franceze . . .	100	—	101	—
	„ Italiene	90	—	95	—
	„ ruble hârtie . .	2	65	2	70

Proprietar, CONST. MILLE
Tipografia ziaruluĭ „Adevĕrul" Pasagiul Bănceĭ Naționale